

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11Csp/189/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117220347
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2117220347.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanej: T. V., B.. XX.XX.XXXX, O. X. J. Z. XX, o zaplatenie sumy 2.112,26 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie sa v časti o zaplatenie sumy 328,41 eura a v časti úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 328,41 eura od 21.08.2017 do zaplatenia, **z a s t a v u j e .**

II. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu 21,48 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 5,66 eura od 21.08.2017 do zaplatenia, zo sumy 15,82 eura od 16.09.2017 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku sa žaloba **z a m i e t a .**

IV. Žalovanej sa nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (pôvodne VÚB, a.s.) sa žalobou zo dňa 04.09.2017, doručenu tunajšiemu súdu dňa 26.09.2017, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.112,26 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00% ročne zo sumy 2.112,26 eura od 21.08.2017 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žaloba bola odôvodnená tým, že medzi VÚB, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 08.03.2012 uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 41839339. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 23,76 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 900,00 eur a bola povinná platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 30,00 eur. V zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné viesť obchodnú knihu, ktorou sa na účely tohto zákona rozumie obchodná kniha podľa osobitného predpisu. Banka je povinná v zmysle zákona o bankách a opatrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 16.01.2004 o primeranosti vlastných zdrojov financovania bánk viesť a evidovať vybrané pozície a obchody v bankovej knihe. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystaví a odošle klientovi informáciu z informačného systému banky („výpis z bankovej knihy“) o obratoch, ktorá obsahuje okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a

používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého má byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Táto listina je vyhotovená z bankového informačného systému v súlade s Metodickým usmernením č. 7/2004 Úseku bankového dohľadu NBS. Klient automaticky potvrdzuje informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručí správcovi písomnú reklamáciu. Reklamovanie transakcie a nedoručenie výpisu z bankovej knihy nezabavuje klienta povinnosti uhradiť povinnú splátku do dňa splatnosti tejto splátky uvedenej v informácií o obratoch. Dlžný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je kartový účet zaťažovaný úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok je dňom splatnosti deň, ktorý je uvedený vo výpise. Žalovaná si nespĺnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo Zmluvy a jej platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch pôvodného žalobcu. Pred odstúpením na vymáhanie pôvodný žalobca vystavil ku dňu 11.08.2017 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.07.2017 obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku, a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovanej s konečným zostatkom na úhradu vo výške 2.112,26 eura. Konečný dlh žalovanej z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavuje sumu vo výške 2.112,26 eura. Žalovaná si nespĺnila povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.07.2017, t.j. v lehote splatnosti do dňa 20.08.2017. Žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 Občianskeho zákonníka vo výške určenej nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 21.08.2017 do zaplatenia.

3. Uznesením č.k. 11Csp/189/2017-34 zo dňa 23.02.2018 tunajší súd pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil pôvodný žalobca - spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. a na jeho miesto vstúpila ako žalobca spoločnosť uvedená v záhlaví tohto rozhodnutia. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.04.2018.

4. Na výzvu súdu nový žalobca doplnil žalobu podaním zo dňa 18.06.2018, kde uviedol, že žalovaná dňa 23.01.2012 vyplnila Žiadosť o vydanie pôžičkovej karty Triangel. V zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. platných a účinných v čase podpisu Žiadosti, prijatím a schválením Žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro zo strany banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.. Zo strany banky bola uvedená žiadosť schválená dňa 08.03.2012, o čom svedčí podpis na uvedenej Žiadosti. Kreditná karta je forma revolvingového úveru, t.j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Žalovaná ako majiteľ karty môže, ale nemusí tento úver čerpať. Z kreditných a debetných transakcií žalovanej vyplývajúcich z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovanej jednoznačne vyplýva, že žalovaná vyplnením a podpísaním Žiadosti súhlasila s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využívala v súlade s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 900,00 eur so zmluvným úrokom vo výške 23,76 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 30,00 eur mesačne. Žalovaná začala čerpať úverový rámec od 26.03.2012 ako vyplýva z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovanej v časti debetných transakcií. V súlade s čl. V bod 35 písm. a) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 08.10.2014 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovanej spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. V priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. V predloženej zmluvnej dokumentácii, ktorej súčasťou boli aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. sa nachádza aj indikatívny výpočet RPMN podľa vzorca v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. a jeho prílohy č. 2., o výške ročnej úrokovej sadzby 23,76% označenej vo výpise ako štandardná ročná úroková sadzba, ako aj výške schváleného úverového rámca 900,00 eur a výške štandardnej mesačnej splátky 30,00 eur bola žalovaná počas trvania úverového vzťahu každý mesiac oboznámená, a to vo forme mesačne zasielaných výpisov

z kreditnej karty VÚB, a.s., ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Žalovaná bola oboznámená s výškou štandardnej ročnej úrokovej sadzby aj prostredníctvom Cenníka VÚB, a.s., pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.. RPMN v zmluve nie je možné určiť z objektívnych dôvodov. Úver poskytnutý žalovanej vo forme revolvingu nie je bezúročný. Žalovaná začala čerpať úverový rámec od 26.03.2012 ako vyplýva z predložených položkovitých výpisov z kartového účtu žalovanej v časti debetných transakcií. Kreditná karta je forma bankového úveru, ktorý je čerpaný používaním karty. Rozsah čerpania žalovanej predstavujú debetné transakcie špecifikované žalobcom, v celkovej sume 1.995,82 eura. Plnenie žalovanej v prospech kartového účtu predstavuje sumu 1.974,34 eura, ktorá je podrobne rozpísaná vo výpisoch z kartového účtu žalovanej v časti kreditných transakcií s popisom transakcie „Úhrada“. Čo sa týka uplatnenej sumy 2.112,26 eura, táto predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poisťného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je v zmysle obchodných podmienok kartový účet zaťažovaný štandardnými úrokmi a sankčnými úrokmi, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. Žalovaná suma 2.112,26 eura pozostáva z istiny 778,63 eura, poplatkov 202,40 eura, štandardného úroku 1.005,22 eura, sankčného úroku 126,01 eura.

5. Žalobca ako dôkazy predložil Žiadosť o vydanie Pôžičkovej karty Triangel zo dňa 08.03.2012, Obchodné podmienky, Výpis z Pôžičkovej karty Triangel, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 20.10.2017, podací hárok, Predžalobnú upomienku zo dňa 09.07.2014, fotokópiu doručky, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 08.10.2014, Cenník VÚB, a.s. pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. platný od 1. decembra 2009.

6. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila v podaní zo dňa 21.06.2018, kde uviedla, že žalobca nešpecifikuje, z čoho pozostáva žalovaná suma. V zmluve absentujú náležitosti ako sú počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, a preto je úver bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná vzniesla námietku premlčania nároku žalobcu. Uviedla, že jej nebolo doručené odstúpenie od zmluvy. Žalovaná ďalej uviedla, že súd by mal zmluvu považovať za absolútne neplatnú, pretože nebola dodržaná predpísaná forma. Žalovaná v konaní namietala aktívnu legitímáciu žalobcu z dôvodu, že jej nebolo oznámené postúpenie pohľadávky. Záverom žiadala žalobu zamietnuť, pričom si nárok na náhradu trov konania neuplatnila.

7. Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej v poskytnutej lehote, ani neskôr nevyjadril.

8. V rámci podania zo dňa 18.06.2018, doručeného súdu dňa 20.06.2018, zobral žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie istiny 328,41 eura a v časti úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 328,41 eura od 21.08.2017 do zaplatenia, a to titulom uplatnených poplatkov a sankčného úroku, na zaplatení ktorých (vrátane príslušenstva k nim) netrval.

9. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

10. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

11. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

12. Súd v súlade s citovanými ustanoveniami konanie vo vyššie uvedenej časti vo výroku I. zastavil, keď nebolo potrebné zisťovať stanovisko žalovanej k čiastočnému späťvzatiu žaloby, nakoľko k nemu došlo pred prvým pojednávaním.

13. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

14. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o

otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

15. Súd vo veci vykonal dokazovanie vyššie citovanými listinami predloženými žalobcom, keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

16. Medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 08.03.2012 uzavretá zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového úveru žalovanej a vydanie kreditnej karty s dohodnutým úverovým rámcom 900,- eur a pravidelnou mesačnou splátkou 30,- eur. Žalovaná z úveru čerpala celkom sumu 1.995,82 eura a na úver zaplatila celkom sumu 1.974,34 eura. Listom zo dňa 08.10.2014 veriteľ vyhlásil okamžitú splatnosť úveru a vyzval žalovanú na zaplatenie celého dlhu. Doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti žalovanej žalobca v konaní nepreukázal. Zmluvou o postúpení pohľadávok bola pohľadávka postúpená zo spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s. na spoločnosť súčasného žalobcu, pričom oznámenie o postúpení pohľadávky bolo doručené žalovanej najneskôr dňa 10.04.2018.

17. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

18. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

19. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (2)

21. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

22. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok;

platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

24. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

25. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Podľa § 524 ods. 1 a 2 CSP, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (1) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. (2)

28. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z.“), ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

30. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom do 31.01.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. Medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového úveru žalovanej a vydanie kreditnej karty s dohodnutým úverovým rámcom 900,- eur a pravidelnou mesačnou splátkou 30,- eur. Zmluva bola platne uzavretá, keď bola uzavretá v písomnej forme a obsahuje podstatné náležitosti zmluvy o úvere. Žalovanej boli poskytnuté finančné prostriedky právnym predchodcom žalobcu, a to v celkovej výške 1.995,82 eura, ktorú sumu celkom žalovaná čerpala výbermi z bankomatov a platbami kartou, a ktorá vyplýva z nepopretého skutkového tvrdenia žalobcu, ako aj z debetných transakcií v predloženej Výpise z Pôžičkovej karty Triangel. Žalovaná v prospech kartového účtu plnila celkom 1.974,34 eura, ktorá suma vyplýva z nepopretého skutkového tvrdenia žalobcu, ako aj z kreditných transakcií vo výpise z karty. V konaní nebolo preukázané doručenie oznámenia o zosplatnení úveru žalovanej.

32. Právny vzťah založený predmetnou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ a zákona č. 129/2010 Z.z.). K uvedenému záveru dospel súd z dôvodu, že uvedená zmluva je formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko text zmluvy bol vopred pripravený, dlžník ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., má prednosť pred všeobecnou

úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

33. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli zmluvu o úvere, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver a žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy). Prístupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), a sice výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška mesačnej splátky 30,- eur bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a výšku splátky iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Dlžník musí mať od začiatku prehľad, z akých položiek pozostávajú jednotlivé splátky a ako dlho bude úver splácať, čo z jednotlivých splátok predstavuje istinu, koľko úrok a odmena veriteľa a kedy je v prípade riadneho splácania úveru splatná posledná splátka. Uvedené pritom nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keby z iných ustanovení zmluvy vyplývala výška úrokov a poplatkov. Účelom náležitostí ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) je teda informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, pretože potom je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho plátbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a iné poplatky, teda odplatu veriteľa. Uvedené údaje zmluva neobsahuje, ide pritom o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy. Rovnako v zmluve chýba náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), a sice údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keď tento údaj je v zmluve uvedený miniatúrnymi písmenami v časti V. Vyhlásenie klienta, a teda nemá formu riadneho dojednania. V zmluve nie sú uvedené ani náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) a y) ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), a to údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver, keď tieto sú tiež uvedené len v rámci časti V. Vyhlásenie klienta. V zmluve tiež chýba náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), a to adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Uvedená náležitosť zmluvy musí byť uvedená zreteľne a výslovne v zmluve, ktorú dlžník opatrí svojim podpisom, pričom v rámci textu zmluvy sa tento údaj nenachádza.

34. Vo vyššie uvedenom prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanému považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca, ktorý je v konaní aktívne legitimovaný z dôvodu postúpenia pohľadávky od právneho predchodcu, nemá nárok na zaplatenie úroku ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovanej.

35. Podporne súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/409/2015-72 zo dňa 11.05.2016, v ktorého odôvodnení súd druhej inštancie uviedol, že „považuje za správny názor súdu prvého stupňa, že z citovaného ustanovenia vyplýva, že nestačí uvedenie celkovej výšky splátky, ale toto musí obsahovať rozčlenenie jednotlivých čiastok - istiny, úrokov a iných poplatkov. Táto informácia je významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, respektíve aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej navrhovateľom za poskytnutý úver. Nakoľko z predložených listinných dokladov vyplýva,

že zmluva o spotrebiteľskom úvere presnú výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov neobsahovala, je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, teda len v hodnote poskytnutej sumy.“ Obdobne uviedol Krajský súd v Trnave v rozsudku č.k. 10Co/375/2016-119 zo dňa 13.09.2017, kde uviedol, že „odvolací súd preto zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi dňa 23.02.2011 neobsahuje základnú obsahovú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a preto sa poskytnutý úver v zmysle § 11 písm. b) tohto zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na to, že pre záver o tom, že poskytnutý úver sa v zmysle § 11 písm. b) tohto zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov, stačí nesplnenie čo i len jednej zákonom stanovenej podmienky v ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) zákona, nebolo ďalej potrebné skúmať a vyhodnocovať, či v zmluve absentuje aj ďalšia obligatórna náležitosť, odvolací súd sa preto z dôvodu hospodárnosti a účelnosti konania nezaoberal otázkou, či v zmluve absentuje aj náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. i), ako konštatoval súd prvej inštancie.“

36. K rozhodnutiu Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 09.11.2016 pod zn. C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, súd uvádza, že predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere súd nevytýkal len absenciu výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ale aj neuvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, údaju o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, údaju o RPMN a priemernej hodnote RPMN, ako aj adresy na reklamácie a sťažnosti, ktoré sú ako náležitosti zmluvy o úvere upravené nielen v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ale aj v smernici 2008/48, pričom článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva neobsahuje všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Neuvedenie údaju o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, preto aj v zmysle výkladu článku 23 smernice 2008/48, sa táto zmluva považuje za zmluvu o spotrebiteľskom úvere bez úrokov a poplatkov. Zároveň je súd toho názoru, že zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom v prípade absencie čo i len jednej z náležitostí, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

37. V súvislosti s vyššie uvedeným odkazuje súd tiež na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/262/2016-49 zo dňa 31.10.2017, v ktorom odvolací súd uviedol, že „v danom prípade je tu zrejmy konflikt medzi Smernicou a zákonom o spotrebiteľských úveroch. To však neznamená, že sa má bez ďalšieho automaticky uplatniť pred vnútroštátnym právom Smernica. V takom prípade totiž musí vnútroštátny súd skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. 29. V prípadoch, kedy súdy Slovenskej republiky rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov podľa Zákona, resp. Smernice, sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok. ... 32. Odvolací súd je preto názoru, že napriek poukazu žalovaného na Smernicu, zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 9 ods. 2 zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý aplikoval okresný súd, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.“

38. Navyše, Krajský súd v Trnave v rozsudku č.k. 23Co/294/2017-85 zo dňa 23.04.2018 vyjadril názor, s ktorým sa tunajší súd stotožňuje, a síce, že „na to, aby bolo možné vykladať zákon v súlade so Smernicou je potrebné ZoSÚ novelizovať zosúladiť s textom Smernice, inak by bola porušená zásada právnej istoty (výkladom contra legem). Následkom citovaného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ je nová legislatívna zmena od 1.5.2018 (vykonaná novelou zák. č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení zákon o bankách), kde sa uvádza, že vzhľadom na toto rozhodnutie sa upravuje náležitosť zmluvy tak, že sa nahrádza rozčlenením pojmom frekvencia. Je teda evidentné, že zákonodarca pristúpil k legislatívnej zmene a súd nemôže vykladať sporné ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch rovnako v prípade dvoch rôznych znení zákona len z dôvodu, aby vyhovel požiadavke žalobcu. Požadovaný výklad sporného ustanovenia bude možný pri posudzovaní zmlúv uzavretých po účinnosti spomenutej novely (aby neodporoval princípu zákazu retroaktivity).“

39. Ako už súd uviedol, v prejednávanom prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcom žalovanej považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. S prihliadnutím na uvedené žalobca má nárok len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovanej. Keďže žalovaná čerpala úver celkom 1.995,82 eura a zaplatila celkom sumu 1.974,34 eura, súd jej vo výroku II. rozsudku uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi zostávajúcu časť poskytnutých peňažných prostriedkov vo výške 21,48 eura a vo zvyšku žalobu vo výroku III. rozsudku ako nedôvodnú zamietol.

40. Keďže žalovaná peňažný záväzok včas a riadne nespĺnila, vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovanej popri plnení istiny vo výške 21,48 eura i úrok z omeškania, nakoľko ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením jednotlivých splátok istiny nasledujúci deň po ich splatnosti. Zosplatenie spotrebiteľského úveru v konaní preukázané nebolo, keď žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalovanej, hoci predčasné zosplatenie úveru bolo v konaní sporným. Zo skutočností, že úver je bezúročný a bez poplatkov, vychádzajúc z výšky splátky 30,- eur splatnej vždy do 45. dňa od 1. dňa predchádzajúceho mesiaca, a zo skutočností, že žalovaná čerpala celkom sumu 1.995,82 eura, vyplýva, že žalovaná bola povinná vrátiť uvedenú sumu v 66-tich splátkach vo výške 30,- eur a poslednej splátke vo výške 15,82 eura. Keďže žalovaná uhradila celkom sumu 1.974,34 eura, zostalo jej uhradiť celkom sumu 21,48 eura, čo predstavuje časť splátky splatnej dňa 15.08.2017 vo výške 5,66 eura a splátku splatnú dňa 15.09.2017 vo výške 15,82 eura. Žalobca mal potom nárok na úrok z omeškania od nasledujúceho dňa po ich splatnosti, t.j. pri časti splátky vo výške 5,66 eura odo dňa 16.08.2017 a pri splátke vo výške 15,82 eura odo dňa 16.09.2017. Keďže si však žalobca uplatnil úrok z omeškania až odo dňa 21.08.2017, súd mu pri splátke 5,66 eura priznal úrok z omeškania až od tohto neskoršieho dátumu, nakoľko nemôže prekročiť žalobu. Vychádzajúc z uvedeného a s poukazom na § 10c a § 3 ods. 1 (v znení účinnom do 31.01.2013) nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej-ktorej priznanej splátky. Nakoľko v období od 16.03.2016 je základná úroková sadzba určená ECB vo výške 0,00%, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania pri jednotlivých splátkach vo výške 8% ročne.

41. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu za odôvodnenú len v časti o zaplatenie sumy 21,48 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 5,66 eura od 21.08.2017 do zaplatenia a zo sumy 15,82 eura od 16.09.2017 do zaplatenia, preto jej vo výroku II. rozsudku vyhovel, a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú vo výroku III. zamietol. Námitka premlčania vznesená žalovanou nebola vo vzťahu k splátkam vo výške 5,66 eura a 15,82 eura vznesená dôvodne, keď tieto splátky boli splatné dňa 20.08.2017 a 20.09.2017, a keďže žaloba bola podaná dňa 26.09.2017, bola podaná v rámci všeobecnej trojročnej premlčacej doby.

42. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.(2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.(3)

43. Vzhľadom k výške istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd žalovanú, mal súd za to, že je dôvodné poskytnúť žalovanej na splatenie dlhu primeranú dlhšiu lehotu v trvaní 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

44. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

45. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

46. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

47. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

48. Podľa Čl. 4 ods. 1 a 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (1) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. (2)

49. Podľa Čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

50. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd aplikoval ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP a § 256 ods. 1 CSP, keď žalobca procesne zavinil zastavenie konania v časti istiny 328,41 eura (zobral v tejto časti žalobu bez zavinenia žalovanej späť), pričom zo zvyšnej časti bola žalobcovi priznaná suma 21,48 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 1% a hrubý úspech žalovanej 99%, a teda konečný čistý úspech žalovanej je 98% (99-1). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalovanej voči žalobcovi na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 98% trov konania. Súd však žalovanej s poukazom na čl. 4 ods. 2 CSP a čl. 17 CSP nárok na náhradu trov konania vo výroku IV. nepriznal, nakoľko jej v konaní žiadne trovy nevznikli. Súd má pritom za to, že v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t.j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovanej uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t.j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

51. Nad rámec súd uvádza, že nebolo hospodárne rozhodovať o žiadosti žalovanej o oslobodenie od súdnych poplatkov, nakoľko je v konaní ako spotrebiteľ od súdnych poplatkov oslobodená zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. a), m) CSP). Odvolanie podané zo strany žalovanej by však bolo právne neúčinné, nakoľko sa odvolania vzdala do zápisnice po vyhlásení a odôvodnení rozsudku.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).